

ΣΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ:

- ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΦΥΓΟΥΜΕ ΤΗΝ ΔΙΖΩΝΙΚΗ.
- ΤΟ ΜΙΡ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΧΙΛΗ.
- Η ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ.
- ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΕΔΕΚ.

ΚΟΚΚΙΝΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΠΡΩΤΟΠΟΡΑ ΕΡΓΑΤΙΑ

Η εργατική πρωτομαγιά του 1976 βρίσκει την εργατική τάξη της Κύπρου εξαιρετικά καταπιεσμένη μέσα στα οικονομικά δεδομένα που δημιουργήθηκαν με την τουρκική εισβολή. Υφίσταται άγρια έκμετάλλευση από την οικονομική ολιγαρχία στους εργάτες και το λαό γενικότερα.

Πέρα απ' αυτό η οικονομική ολιγαρχία ακολουθεί μια πολιτική υποχώρησης στο Κυπριακό, που συνοψίζεται με την αποδοχή της διζωνικής.

Είναι φανερό πως μόνο αν η εργατική τάξη μπει στην ηγεσία του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα, θα μπορέσει η Κύπρος να διεξαγάγει ένα αντιιμπεριαλιστικό αγώ

να και να ελπίζει ο λαός της για λευτεριά και απαλλαγή από τις ξένες εξαρτήσεις.

Θα πρέπει λοιπόν να μπου οι βάσεις για την αναγκαία οργάνωση. Θα πρέπει να χτιστούν τα αναγκαία λαϊκά συλλογικά όργανα της εργατιάς και των προσφύγων, μέσα από τα όποια ο λαός θα εκφράζεται δημοκρατικά και θα διεξάγει τον αγώνα του. Τον αγώνα για τα καθημερινά του προβλήματα αλλά και τον αντιιμπεριαλιστικό απελευθερωτικό αγώνα για επιστροφή των προσφύγων στα σπίτια τους, Έλλήνων και Τούρκων, για μια Κύπρο λεύτερη και σοσιαλιστική.

Η πρωτομαγιά του 1976 βρίσκει την εργατική τάξη να αντιμετωπίζει προβλήματα πρωτοφανή στην ιστορία της.

Η πρωτομαγιά είναι μέρα αγώνα. Αγώνα για:

Το δικαίωμα δουλειάς

Ένα μεγάλο κομμάτι της εργατικής τάξης μαστιζέται από την ανεργία ή υποασχολείται. Παράλληλα αρκετοί εργάτες απρώνονται στη ξενιτιά για να μωρέσουν να ζήσουν μια ζωή ανθρώπινη. Ο ξενιτεμός κή ή υποασχόληση δεν είναι λύση. Χρειάζεται να πιεστεί το κράτος για να αναλάβει ρόλο στη βιομηχανία και επιπλέον να ανοίξει δουλειές έτσι που να μην μείνει ούτε ένας άνεργος στην Κύπρο.

Τέλος στους μισθούς πείνας

Σήμερα οι μισθοί έχουν πέσει σε επίπεδα τόσο χαμηλά που πολλές οικογένειες μόλις και επιβιώνουν. Το χαμηλό των μισθών είναι αποτέλεσμα της μανίας των εργοδοτών να βγάζουν όσο το δυνατό περισσότερο κέρδη. Η εργατική τάξη πρέπει να επιστρέψει ξανά στα προπαραξιοπηματικά επίπεδα.

Οι εργοδότες δεν δίνουν αύξηση με το κέφι τους. Τις δίνουν μετά από αγώνα. Πρέπει να δοθεί τέλος σ' αυτή την άγρια έκμετάλλευση. Χρειάζεται όμως αγώνας.

Τα βάρη στο κεφάλαιο

Κοντεύουν δυο χρόνια από την εισβολή και οι εργαζόμενοι πληρώνουν ουσιαστικά τα βάρη της καταστροφής. Είναι αδιανόητο να πληρώνουν αυτοί που καθόλου δεν έφταιξαν κι' ούτε είχαν και έχουν κανένα έλεγχο πάνω στο σύστημα.

Τα βάρη πρέπει να τα σηκώσει όλα το κεφάλαιο που για τόσα χρόνια απομυζούσε και ακόμη απομυζά τον ιδρώτα του Κυπριακού λαού. Τρόποι υπάρχουν' η βαρεία φορολογία και ο έλεγχος στα κέρδη.

Αύξηση των προσφυγικών επιδομάτων

Τα σημερινά επιδόματα είναι χειρότερα από έλεημοσύνη. Πρέπει να δοθεί τέλος σ' αυτή την κατάσταση. Πρέπει τα επιδόματα να αυξηθούν έτσι που να μπορούν οι πρόσφυγες να ζουν με αξιοπρέπεια. Οι πόροι υπάρχουν. Χρειάζεται μόνο αγώνας για να πάρουμε αυτά τα χρήματα που οι πρόσφυγες δικαιούνται.

**έλληνες και τούρκοι εργατες
ενωθειτε για ενα αντιιμπεριαλιστικο αγωνα
για μια κυπρο ελευθερη σοσιαλιστικη
χωρις ξενους στρατους και βασεις**

σοσιαλιστική

Εκφραση

ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Στις 12 του Απριλη γίνηκαν στην Λευκωσία μαθητικές διαδηλώσεις με σκοπό να καταδικάσουν τις Τουρκοαμερικανικές συμφωνίες. Οι συγκεντρώσεις γίνηκαν στην πλατεία Ελευθερίας και στην συνέχεια σχηματίστηκε πορεία για την Αμερικανική πρεσβεία για να επιδοθεί ψήφισμα.

Η πρεσβεία όμως φρουρείτο από εκατοντάδες αστυνομικούς με αντιδιαδηλωτική εξάρτηση και στά γύρω στρατόπεδα καθώς και μέσα στην πρεσβεία βρισκονταν εφεδρικές δυνάμεις για να καταστείλουν πράξεις βίας.

Η στάση της αστυνομίας ήταν καθαρά προκλητική. Στο τέλος στο χώρο γύρω από την πρεσβεία σημειώθηκαν επεισόδια και γίνηκαν συλλήψεις, από την αστυνομία.

Η αστυνομία έδρασε με τέτοιο τρόπο που αντί να συλλάβη τους προδοκότες που πιθανόν να υπήρχαν συνέλαβε αγωνιστές που κατά το Ίουλιανό πραξικόπημα κράτησαν την αντίσταση και στάθηκαν δίπλα από τις νόμιμες δυνάμεις (απ' αυτές φυσικά που παρέμειναν νόμιμες) και προσάγονται σε δική στις 31 Μαΐου 1976 με τις κατηγορίες:

- (α) Όχλαγωγία.
- (β) Πρόκληση ζημιάς σε Ξένη περιουσία.

Είναι απαράδεκτο να συλλαμβάνονται αγωνιστές καθ' ην στιγμή γίνεται λόγος για προδοκότες και καθ' ην στιγμή τα πραξικοπηματικά στοιχεία εξακολουθούν να κυκλοφορούν ελεύθερα.

ΟΙ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

Η πρόσφατη αμερικανοτουρκική συμφωνία δίκαια προκάλεσε την αντίδραση του Κυπριακού λαού με τις μαζικές κινητοποιήσεις έξω από την αμερικανική πρεσβεία. Σωστά ο λαός είδε την αμερικανοτουρκική συμφωνία σαν ένα νέο κτύπημα του ιμπεριαλισμού ενάντια στο λαό της Κύπρου και το λαό της Ελλάδας.

Πριν λίγες μέρες πληροφορηθήκαμε για τη σύναψη συμφωνίας μεταξύ Ελλάδας και Ηνωμένων Πολιτειών. Ορθά οι προοδευτικές δυνάμεις της Ελλάδας και της Κύπρου καταδίκασαν τη συμφωνία. Δείχνει ότι η Ελληνική Κυβέρνηση δεν είναι διατεθειμένη να ξεφύγει από τα όρμα του ΝΑΤΟ και την εξάρτηση του ιμπεριαλισμού. Όσο για το Σύμφωνο μη επίθεσης που πρότεινε ο Καραμανλής στην Τουρκία, τουτό αποτελεί σαφή υποχώρηση της Ελληνικής πλευράς, εφ' όσο τα 40% της Κύπρου εξακολουθούν να παραμένουν κατηλημμένα από την Τουρκία.

Πιστεύουμε όμως στην συμπαράσταση των ελληνικών λαϊκών δυνάμεων και ειδικότερα της ελληνικής εργατικής τάξης και αυτή τη συμπαράσταση θα πρέπει να καλλιεργήσουμε και ν' αναπτύξουμε.

ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Τελευταία στην Κύπρο σημειώθηκε έξαρση του αντικομμουνισμού που θα πρέπει να προβληματίσει τις πατριωτικές δυνάμεις του τόπου μας. Τα περιτρίμματα της φασιστικής ΕΟΚΑ Β, οι διάφοροι πραξικοπηματίες και κρυπτοπραξικοπηματίες, το πολιτικό μέρος της συνωμοσίας ενάντια στον Λαό της Κύπρου, ο κίτρινος τύπος βρήκαν κοινή συνισταμένη τους τον αντικομμουνισμό. Δεν είναι ουσιαστικά γι' αυτούς εχθρός ο Αμερικανικός ιμπεριαλισμός και οι πράκτορες του, οι στρατοκράτες της Αγκύρας, αλλά το προοδευτικό κίνημα στην Κύπρο, οι Κύπριοι πατριώτες.

Έτσι η πραξικοπηματική συνωμοσία συνεχίζεται με τον ίδιο πάντα στόχο, δηλαδή την τρομοκράτηση των προοδευτικών δυνάμεων, την διάσπαση του εσωτερικού μετώπου και το σαμποτάρισμα του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα του λαού της Κύπρου. Ασύδοτοι, θρασεϊκοί και άμετανόητοι οι πράκτορες των Αμερικάνων οργανώνονται για να καταφέρουν το τελειωτικό κτύπημα. Η κάθαρση που δεν έγινε επέτρεψε στον ντόπιο φασισμό να κατέχει θέσεις κλειδιά μέσα στον κρατικό μηχανισμό, την ενοφφουρά και τα σώματα ασφαλείας. Επιτακτική και άμεση προβάλλει η ανάγκη της κάθαρσης σε όλα τα επίπεδα.

Καμιά επίσκεψη δεν πρέπει να δείχτει στους πεμπτοφθαγγίτες πράκτορες του ιμπεριαλισμού. Είναι ανάγκη εθνική και πατριωτική να απομακρυνθούν από τα πόστα που έχουν και να δώσουν λόγο για τα εγκλήματα που έκαναν σε βάρος του λαού μας. Ταυτόχρονα όλες οι πατριωτικές δυνάμεις της Κύπρου θα πρέπει να δυναμώνουν καθημερινά την ενότητά τους και τις προσπάθειές τους για το κτίσιμο του μακροχρόνιου εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα του λαού της Κύπρου. Ο λαός μας είναι αποφασισμένος να νικήσει και θα νικήσει.

ΤΟ ΜΙΡ:

Στη Χιλή μετά το αίματηρό πραξικόπημα του Σεπτεμβρίου 1973 που οργάνωσαν μια φούχτα προδότες αξιωματικοί που ενεργούσαν μ' εντολή του Αμερικανικού ιμπεριαλισμού και της ντόπιας κεφαλαιοκρατίας, ο λαός βρίσκεται κάτω από μια στυγνή στρατιωτική δικτατορία χαρακτηριστικά της οποίας είναι οι εκτελέσεις, τα βασανιστήρια, οι φυλακίσεις, οι έφορες, η ανεργία, η οικονομική εξαθλίωση, η καταπίεση, η έκμετάλλευση και το ξεπούλημα της χώρας στο ξένο — κύρια βορειοαμερικανικό ή Βραζιλιάνικο — κεφάλαιο.

Ο λαός παρόλα αυτά δεν έπαψε ούτε στιγμή την Αντίσταση. Μέσα σε αφάνταστες δυσκολίες οι οργανωμένες δυνάμεις του Χιλιανού λαού παλεύουν σκληρά και ήρωικά για την ανατροπή της ξενόδοουλης δικτατορίας. Μέσα σ' αυτές τις οργανώσεις ξεχωριστή θέση κατέχει το Κίνημα Έπαναστατικής Αριστεράς (MIR). Σήμερα θα επιχειρήσουμε μια γνωριμία με το MIR μέσα από τα ντοκουμέντα του ίδιου του κινήματος που κατά καιρούς εξέδωσε.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΙΡ

Η ίδια η ονομασία του MIR καθορίζει ότι είναι κίνημα αριστερό, επαναστατικό. Δέχεται τον Μαρξισμό - Λενινισμό σαν την κοσμοθεωρία και μέθοδο που καθοδηγεί την εργατική τάξη και τον λαό στην σοσιαλιστική επανάσταση.

Πιστεύει, διακηρύσσει και εφαρμόζει την ένοπλη επαναστατική τακτική σαν την ανώτερη και αποτελεσματικότερη μορφή πάλης που πρέπει να ακολουθήσει το λαϊκό κίνημα στην Χιλή κάτω από τις σημερινές συνθήκες.

Το MIR αρνείται την θέση της ένοπλης πάλης από ήρωικές ομάδες απομονωμένες από ένα μαζικό λαϊκό κίνημα. Γι' αυτό στις βασικές προγραμματικές αρχές του υποστηρίζει:

«Ο ένοπλος αγώνας δεν θα είναι αγώνας της πρωτοπορίας. Ο χαρακτήρας του δεν θα καθοριστεί μόνο από λίγες θεματικές ενέργειες, όπου οι μάζες θα είναι θεατές. Ο ένοπλος αγώνας πρέπει να λάβη υπόψη του την συνειδητοποίηση των μαζών, την ικανότητα τους και την έτοιμότητά τους για την ανάπτυξη μορφών του ένοπλου αγώνα.

Θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι οι στρατιωτικές μας ενέργειες στρέφονται ουσιαστικά στο να συμπεριληφθούν πλατείτα τμήματα του κινήματος των μαζών στον ένοπλο αγώνα και να μην περιοριστούν αποκλειστικά σε ομάδες της πρωτοπορίας που προπορεύονται ένοπλα «στο όνομα των μαζών» και με την συμπάθειά τους.

Το πρόγραμμα μας είναι πρόγραμμα σοσιαλιστικής επανάστασης, λέει το MIR στις βασικές αρχές του που διατυπώνουν τους σκοπούς και την στρατηγική του κινήματος.

Οι σκοποί της (επανάστασης) είναι βασικά σοσιαλιστικοί. Το πρόγραμμα μας περιλαμβάνει έτσι σοσιαλιστικούς και δημοκρατικούς σκοπούς. Στόχος είναι η καταστροφή του αστικού κράτους, του ιμ-

περιαλισμού και του συνόλου της αγροτικής, της οικονομικής και της εμπορικής εθνικής αστικής τάξης. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο με τα φτωχά στρώματα στις πόλεις και στην ύπαιθρο και με τα κατώτερα στρώματα των μικροαστών.

Η στρατηγική μας καθορίζεται από την συγκρότηση των σοσιαλοεπαναστατικών δυνάμεων που είναι σε θέση να αρχίσουν ένα επαναστατικό πόλεμο: πάνω σ' αυτή την βάση θα οργανώσουμε τον επαναστατικό λαϊκό στρατό, που μπορεί να ανατρέψει την στρατιωτική δικτατορία, να

ταπότη του Άλλέντε και της Λαϊκής Ενότητας (για το ειρηνικό πέρασμα στον σοσιαλισμό με την χρησιμοποίηση του αστικού κράτους) αλλά πιο πολύ καθορίζει την επαναστατικό χαρακτήρα του MIR που πιστεύει στο γκρέμισμα του αστικού κράτους και στην οικοδόμηση μιας καινούργιας αυτόνομης λαϊκής εξουσίας. Ένα μανιφέστο του MIR που απευθύνεται στους εργάτες, τους επαναστάτες και τους λαούς της γής του Μάη του 1974 αναφέρει σχετικά: «Προπαγανδίζουμε τον αγώνα για την προλεταριακή επανάσταση και για την δημιουργία μιας επαναστατικής κυβέρνησης εργατών και αγροτών στη Χιλή, που θα είναι η μάχη, που θα επιτρέψει στην εργατική τάξη και στον λαό την πραγματική απελευθέρωση. Το κίνημα της λαϊκής αντίστασης θα πρέπει να δημιουργήσει κατά την ανάπτυξή του τον επαναστατικό λαϊκό στρατό, τον μόνο που θα αντιμετωπίσει τον στρατό των γορίλλων (έννοει τη δικτατορία) και που μπορεί να

προσελκύσει τις δυνάμεις των εργατών και αγροτών. Αυτή θα ολοκληρωθεί τότε το έργο της προλεταριακής επανάστασης».

τόν καταστρέψει σ' ένα διαρκεί λαϊκό πόλεμο».

ΠΩΣ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΤΟ ΜΙΡ

ΑΝΤΙΠΕΦΟΡΜΙΣΤΙΚΟ

Το MIR υπήρξε από την εποχή της ίδρυσης του αντιεφορμιστικό. Η θέση του αυτή διαπερνά σαν άξονας στο πρόγραμμα και την τακτική του στα χρόνια της «Λαϊκής ενότητας» αλλά ιδιαίτερα μετά το πραξικόπημα. Μια δήλωση του Γ. Γ. του MIR Μιγκουέλ Ένρικεζ άμέσως μετά το πραξικόπημα εκφράζει την σωστή ανάλυση του κινήματος για την κατάσταση στην χώρα: «Στην Χιλή δεν απέτυχε η αριστερά, ούτε ο σοσιαλισμός, ούτε η επανάσταση, ούτε οι εργάτες. Στην Χιλή βρήκε τραγικό τέλος μια ρεφορμιστική αυταπάτη».

Η θέση αυτή του MIR καθορίζει όχι μόνο την ανάλυση για την πραγματική κατάσταση

Το MIR (Κίνημα Έπαναστατικής Αριστεράς) ιδρύθηκε τον Αύγουστο του 1965 από την ένωση της Vanguardia Revolucionaria Marxista και του Partido Socialista Revolucionaria. Η γέννησή του υπήρξε αποτέλεσμα μιας αναγκαιότητας της εποχής εκείνης που κύρια αντίθεσή της ήταν από την μια (μετά την Κουβανέζικη επανάσταση), η αντικειμενική ύπαρξη των προϋποθέσεων για μια ανανεωμένη ορμή των αγώνων των μαζών για την δημιουργία επαναστατικών οργανώσεων και από την άλλη η αδυναμία των «επίσημων» αριστερών κομμάτων να μπούν μπροστά από το λαϊκό κίνημα και να το καθοδηγήσουν.

Για το MIR από την στιγμή της ίδρυσής του υπήρξε το πρόβλημα να ξεπεράσει τον χα-

ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΧΙΛΗ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ

ρακτήρα μιας μικρής ιδεολογικής ομάδας, να θεμελιωθεί στις μάζες. Παρ' όλες τις τεράστιες δυσκολίες το MIR κα-

κάτω από μια κριτική θέση. Ταυτόχρονα το MIR έβαλε σαν στόχους την συνεργασία με τα τμήματα της Λαϊκής

ΤΟ MIR ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ

Στις 17 Φλεβάρη 1974 το MIR έκδοσε ένα μανιφέστο με τις θέσεις του για το ζήτημα της ενότητας ενάντια στην δικτατορία.

Βασικά σημεία του είναι:
1. Ενότητα ανάμεσα στα κόμματα της Λαϊκής Ενότητας το MIR και τα τμήματα του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος που είναι έτοιμα να πολεμήσουν την δικτατορία.

2. Η πλατφόρμα πάνω στην οποία είναι τώρα δυνατό και απαραίτητο να φτιαχτεί αυτό το μέτωπο είναι:

α) ΕΝΟΤΗΤΑ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ.

β) ΔΡΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ.

γ) ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΒΙΟΤΙΚΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΤΩΝ ΜΑΖΩΝ.

3. Μέσα στο Μέτωπο οι οργανώσεις θα διατηρήσουν την οργανική και προπαγανδιστική τους ανεξαρτησία, την ελευθερία για κριτική.

4. Το μέτωπο πρέπει να στηρίζεται σ' ένα πλατύ κίνημα των μαζών που προχωρεί πέρα από τα Κόμματα.

5. Το κίνημα θα πρέπει να πάρη στην βάση του, σ' όλα τα έργαστάσια, ταυφλίκια, φτωχογειτονιές, σχολεία, πανεπιστήμια, δημόσιες υπηρεσίες κλπ την μορφή επιτροπών λαϊκής αντίστασης και να εξελιχθεί ανάλογα με την ανάπτυξή του σε εθνικό επίπεδο.

Όπως γνωρίζουμε στο έξωτερικό από την άποψη αυτή έχει γίνει μεγάλη πρόοδος. Στην Ρώμη είχε υπογραφεί κοινή έκκληση 8λης της χιλιανής αριστεράς πριν το MIR δώσει την πύλο πάνω εισήγησή του.

ΤΟ MIR ΚΑΙ Η ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΘΕΣΗ

Όπως είδαμε το MIR αποτελεί σήμερα μαζί με τις άλλες οργανωμένες δυνάμεις της αριστεράς στην Χιλή ένα επαναστατικό κίνημα που αγωνίζεται ένοπλα στην στρα-

Συνθήματα στους δρόμους του Σαντιάγο: «Κάτω ή Χούντα των δολοφόνων».

τάφερε να αναπτυχθεί και αυτό προπαντός γιατί υπήρχαν οι αντικειμενικές συνθήκες.

Γότερα από μια παλινόδρομη περίοδο του κινήματος των μαζών που ξεκινά με την εκλογική ήττα του 1964, αρχίζει στα τέλη του 1967 μια νέα άνοδος της πάλης των τάξεων και το MIR κερδίζει έδαφος μέσα από μια παράνομη δράση που προωθείται με σκοπό να συνδεθούν η μαζική μορφή του αγώνα με τις παράνομες και συνωμοτικές μορφές αγώνα του κόμματος. Είναι μια περίοδος όπου το σύστημα προσπαθεί να αποτρέψει την προσχώρηση των εργατών με την καταπίεση και την τρομοκρατία.

Η ταχτική της ένοπλης προπαγάνδας ενισχύει την άνοδο του κινήματος και καθίστα δυνατή — παρ' όλες τις διαφορές — την ανάπτυξη του MIR κοντά στην παραδοσιακή αριστερά. Είναι η εποχή που οι μάζες προχωρούν για την κατάκτηση της εξουσίας μέσα από την ψήφο. Το σύνθημα του MIR — σε αντιπαράθεση με τον εκλογικό φетиχισμό της Λαϊκής Ενότητας είναι: Με την ψήφο και το ΟΠΛΟ.

Ένα μήνα πριν την εκλογή του Αγιέντε (Οκτώβρης 1970), το MIR λέει για τις προεδρικές εκλογές:

Εάν η αστική τάξη δει ότι έτσι διακινδυνεύει εκεί μέσα την διατήρηση της εξουσίας της στο μέλλον, τότε δεν θα διστάσει να καταστρέψει τους κανόνες που αυτή ή ίδια έχει δώσει και να καταπολεμήσει με κάθε δύναμη αυτούς που απειλούν την εξουσία της.

Το πραξικόπημα του 1973 δικαιώσε αυτή την πρόβλεψη του MIR.

Στα χρόνια της Λαϊκής Ενότητας (Κυβέρνηση Αγιέντε) το MIR βλέποντας ότι η πάλη των τάξεων θα διαδραματιζόταν μεταξύ της αστικής τάξης και της κυβέρνησης της Λαϊκής Ενότητας υποστήριξε την κυβέρνηση, όμως πάντοτε

Ενότητας που έπεδωκαν μια πολιτική προώθησης του κινήματος των μαζών, την αγωνιστική έτοιμότητά του, την ανάπτυξη των δυνάμεών του, της οργανώσής του, των πολιτικών και στρατιωτικών μέσων του Κόμματος.

Προσπάθειες του MIR ήταν να δυναμώσει το κίνημα στην βάση σε αντίθεση με τους ρεφορμιστές που προσπαθούσαν να κερδίσουν τους στρατηγούς και να συμμαχίσουν (εκ των άνω) με τους Χριστιανοδημοκράτες. Τελικά αυτή η «συμμαχία» επέτρεψε στην αστική τάξη, στους στρατηγούς και την ΣΙΑ να ανασυνταχθούν και να εξαπολύσουν το εγκληματικό πραξικόπημα που κατέστρεψε όριστικά στην Χιλή την ρεφορμιστική, αυταπάτη του «ειρηνικού δρόμου».

Το MIR σε μια αυτοκριτική του μετά το πραξικόπημα διατυπώνει ως εξής την κύρια αδυναμία του:

«Η μοναδική μας αδυναμία, το μοναδικό μας λάθος ήταν ότι δεν καταφέραμε να αποσπάσουμε από τον ρεφορμισμό την καθοδήγηση του κινήματος των μαζών».

τιωτικοφασιστική δικτατορία. Σαν ένα πραγματικό επαναστατικό κίνημα βλέπει τον αγώνα του Χιλιανού λαού σαν αναπόσπαστο κομμάτι του Νοτιοαμερικάνικου και γενικότερα του παγκόσμιου απελευθερωτικού κινήματος. Η διεθνιστική του αυτή τοποθέτηση υλοποιείται στην πράξη με την απόφαση — διακήρυξη για ένωση στο συμβούλιο των επαναστατικών παρατάξεων των κινήματων MIR, MLN — Τουπαμάρος (Ούρουγουάη), ELN (Βολιβία), ERP (Αργεντινή).

Η κοινή διακήρυξη που απευθύνεται στον Νοτιοαμερικάνικο λαό αφού αναφέρεται σε μια ανάλυση της κατάστασης στην Λατινική Αμερική και στον Αντιιμπεριαλιστικό χαρακτήρα των κομμάτων MIR, MLN, ELN, ERP λέει μεταξύ άλλων:

«Εμείς μάς ενώνει η αντίληψη ότι δεν υπάρχει στην Α. Αμερική καμιά άλλη ελπιδοφόρα στρατηγική από

κείνη του επαναστατικού πολέμου, όπου κύριος παράγοντας πλώσις είναι ο ένοπλος αγώνας.

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν χρησιμοποιούμε όλες τις πιθανές μορφές οργάνωσης του αγώνα τόσο τις νόμιμες όσο και τις παράνομες, τις ειρηνικές όσο και τις βίαιες, τις οικονομικές, όπως και τις πολιτικές.

Ο ήπειρωτικός χαρακτήρας του αγώνα είναι αναγκαίος βασικά από την παρουσία του κοινού εχθρού. Ο βορειοαμερικάνικος ιμπεριαλισμός αναπτύσσει μια διεθνή στρατηγική για να μην επιτευχθεί η σοσιαλιστική επανάσταση στην Α. Αμερική.

Στην διεθνή στρατηγική του ιμπεριαλισμού αντιστοιχεί η ήπειρωτική στρατηγική των επαναστατών.

Η διακήρυξη καταλήγει:

«Λατινοαμερικάνικε Λαέ, στα όπλα! Ζούμε αποφασιστικές στιγμές της ιστορίας μας και με αυτή την βεβαιότητα το MLN — Τουπαμάρος, το MIR, το ELN και το ERP, καλούν τους εκμεταλλευόμενους Λατινοαμερικανούς εργάτες, τους φτωχούς χωρικούς, τους φτωχούς των πόλεων, τους φοιτητές, τους διανοούμενους, τους επαναστατικούς Χριστιανούς και όλους τους ανθρώπους, που προέρχονται από τις εκμεταλλευμένες τάξεις και που είναι έτοιμοι να συνεργασθούν για την δίκαιη υπόθεση, να πάρουν τα όπλα με αποφασιστικότητα, να ανταχθούν ενεργητικά στον επαναστατικό αντιιμπεριαλιστικό αγώνα για τον σοσιαλισμό, που μόλις άρχισε στην δική μας ήπειρο κάτω από το λάβαρο και το παράδειγμα του διοικητή Τσε Γουεβέρα».

1η ΜΑΗ 1886

μερα που βαφτηκε ΚΟΚΚΙΝΗ απο το αιμα της εργατιας

Το 1885 στο Συνεδριο των Εργατων της Αμερικης οι εργατες πηραν την αποφασιση να διακηρξισουν το οκταωρο.

Η 1 του Μαι καθοριστηκε σαν μερα δρας. Με γενικες απεργιες και διαδηλωσεις παραλυσαν τον Αμερικανικο καπιταλισμο. Στο Σικαγο οι κεφαλαιοκράτες προσπαθισαν να κτησουν την απεργια φερνοντας απεργοσπαστες. Πράγματι, που έφερε την άμεση αντίδραση των απεργων που προσπαθισαν να εμποδισουν τους απεργοσπαστες να διασπασουν την απεργια.

Η αστυνομια σπας παντα οργανο στα χερια των κεφαλαιοκρατων κτυπησε τους απεργους και σκόδασε μερικους. Την 4η μερα μετα απο κολασμα της απεργιας επιτροπης η εργατια του Σικαγο μαζωθηκε εξω απο τα εργοστασια ετοιμη να αγωνιστη για να διαφυλαξει την απεργια. Η αστυνομια στο κολασμα των εργοδοτων ετρεξε εναντια στους εργατες. Εισχυμενη απο τον στρατο και με την πρωτη ευκαιρια που εβωσε κατακρησθησαν οκταωρο.

Πρωτος νεκρος της μερας αυτης ηταν μια εργατρια. Το πουκαμισο της βαμμενο κοκκινο απο το αιμα της μετατραπηκε σε σημαια και οι εργατες περναν στην επιθεση.

Οι μερες κρατησαν ως τη νικη. Οι νεκροι ηταν παρα πολλοι. Την 8η μερα αγρια τρομοκρατια εβασπισε απο την αστυνομια εναντια στους εργατες. Οι φυλακες γεμισαν απο εργατες που τους δικαζον ομοδικα.

Τελικα 8 εργατες καταδικαζονται σε θανατο (η μια ηταν περιγκιας επιτροπης η εργατια του Σικαγο μαζωθηκε εξω απο τα εργοστασια ετοιμη να αγωνιστη για να διαφυλαξει την απεργια. Η αστυνομια στο κολασμα των εργοδοτων ετρεξε εναντια στους εργατες ομοδικα.

Σήμερα τόσο χρονια μετα την πρωτη Ποσειτομαγια η αστικη τάξη προσπαθει να την μετατρεψει σε μια γιορτη λουλουδιων.

Η πρωτομαγια ομως παραμεινει για την εργατικη τάξη μερα αγωνα εναντια στον διεθνη κοπιταλισμο.

Και σήμερα η ενότητα της παγκοσμιας εργατικης τάξης ειναι αναγκαια όσο ποτε αλλοτε.

Στην Ισπανια, την Χιλη, την Βραζιλια, την Αργεντινη και ολλοι η εργατικη τάξη υποφερει απο το φασισμο.

Στην Κυπρο, στην Παλαιστίνη, στην Αρβικη, στην Μεση Ανατολη ο ιμπεριαλισμος με την βοήθεια της ντόπιας αστικης τάξης καταπιεζει τον λαο.

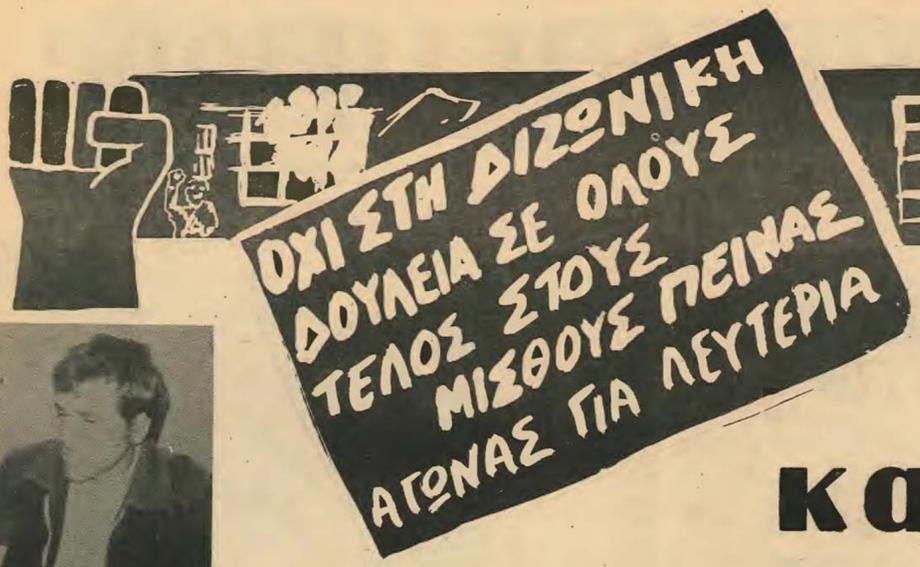
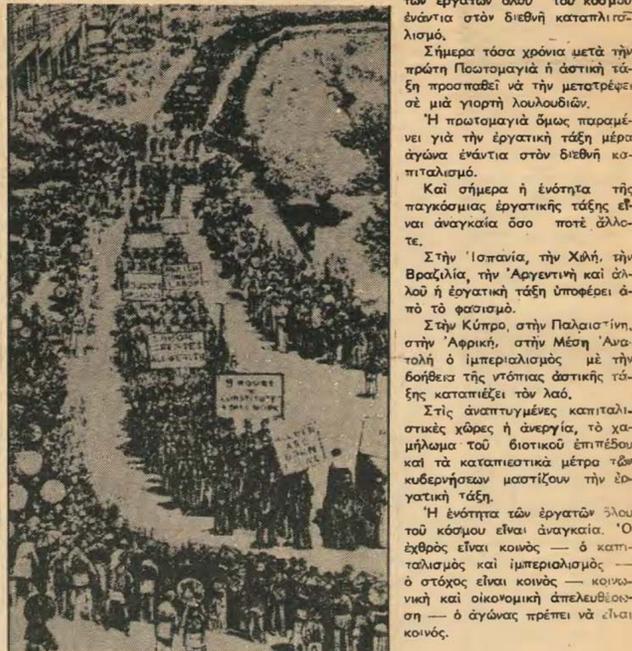
Στις αναπτυσσμενες καπιταλιστικες χώρες η ανεργια, το χαμηλομα του βιοτικου επιπέδου και τα καταπιεστικα μετρα των κυβερνήσεων μαστιζουν την εργατικη τάξη.

Η ενότητα των εργατων ελου του κοσμου ειναι αναγκαια. Ο εχθρος ειναι κοινος — ο καπιταλισμος και ιμπεριαλισμος — ο στόχος ειναι κοινος — κοινωνικη και οικονομικη απελευθερωση — ο αγωνας πρέτει να ειναι κοινος.

...Ειναι η ανήθικη αποστολη μας εκατοντάδας ανθρώπων να απολαμβάνουν το παν δίχως να κάνουν απολαυση. Αν' αυτη την τάξη πάμε να απαλλαγουμε. Κοιταχτε το οικονομικο πεδιο της μάχης. Οι εργατες έχουν μακλεινεται κι εσεις ο χριστιανοι μου και καλοι και ευγενικοι αστοι, εσεις ειστε τα κοινωνικα κορμα που τρώνε τη σάρκα των πτωχων. Θα βλαπτε να κάμουμε μαζί με δολκα στα στενωπόκακα τούτης της πόλης όπου περιουσιες μερες τους οι αληθινοι δημιουργοι του πλουτου...

Αρχίζει η εποχη του σοσιαλισμου και της παγκοσμιας συνεργασιας. Οι κατεχουσες τάξεις θα απαλλοτριωθούν...

...Μετρημένα άνομα χρησιμοποιουν προς όφελος τους τις εφευρεσεις και τα επινοήματα του ανθρώινου-νου. Ο κόσμος ειναι για τους λιγους. Δεξιά κι αριστερα πέφτουν οι όμοιοι τους θύματα του πλουτου και της καλοπείρας τους. Λιγο τους ενδιαφερει. Με τις μηχανές τους μετατρέπουν το ανθρώπινο αιμα σε βόλους χρωσαφι. Την ίδια την ύφεια των ανθρώπων. Με την πολλή δουλειά ολοφονουν τα γυναικεία. (Από την απολογία του Αύγουστου Σπας, απεργου εργάτη που καταδικάστηκε σε θάνατο).

Ναι μπορούμε και πρέπει να αποφυγουμε τη διζωνικη

εργατικη τάξη και θα την εμποδιση να ήγηθη του αγώνα για την απελευθερωση.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΗ

Αυτοι που υποστηρίζουν τη διζωνικη είναι σήμερα λιγοι. Ειναι μόνον όσοι έχουν συμφέροντα αντίθετα με τα συμφέροντα των εργαζομένων.

Η διζωνικη εννα αποδυναμώνει την εργατικη τάξη, εννα διαχωρίζει τους εργατες σε Τούρκους και Έλληνες.

Ο μόνος τρόπος που μπορεί η εργατικη τάξη να κερδιση τα αιτήματά της ειναι ειναι στην Κύπρο ειναι αγωνας. Αγωνας ενιαιος που περιλαμβάνει όλα τα κομμάτια της εργατικης τάξης — εργαζόμενους και άνεργους πρόσφυγες και μη — και τα ελλαλαϊκά τμήματα.

Αδθος. Μπορούμε να την αποφυγουμε. Διζωνικη θα γίνει μόνο και ενν εμεις την δεχτομε. Ναι μὲν η οικονομικη διζωνικη που έχει την εξουσία ειναι ετοιμη να υπογράψει αλλά μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τη δύναμη

που έχουμε για να την εμποδισουμε να το κάμει. Η δύναμη του λαου ειναι τεράστια όταν ο λαος κινητοποιηθη. Η εργατικη τάξη μπορεί να κτηση την κεφαλοκρατια εκει που την πονει. Στην οικονομια.

Μπορούμε λοιπον να πιέσουμε την αστικη τάξη να μην δεχτη διζωνικη.

Αγωνα στο εσωτερικό για να καταπιεζουμε τις φωνές εξείνων που φωνάζουν εναντι η υποστηρίξουν την διζωνικη. Μόνο η εργατικη τάξη μπορεί να ήγηθη τέτοιου αγωνα η τάξη που πληρώνει πάντα τα σπασμένα ή πω άγια εκμεταλλεμένη τάξη.

Το άρθρο αυτό γράφτηκε μετά από συνεντεύξεις που η Σοσιαλιστικη Έκφραση είχε με εργαζόμενους — πρόσφυγες, άνεργους και μη — σχετικα με τη διζωνικη και τα βασικά προβλημάτά τους.

Μέσα στα πλαίσια θρισκονται ώριμες από τις απαντήσεις τους. Στη φωτογραφια πρόσφυγες συζητούν με την Σοσιαλιστικη Έκφραση.

Η εσωτερικη όμως πολιτική που ακολουθείται σκοπό έχει να κάμψη την διάθεση των εργαζομένων για αγώνα. Διατηρούν την ανεργια και τα χαμηλά μεροκάματα για να σπρώχνουν την εργατικη τάξη προς το ξενιτεμο και την ήττοπείθεια.

Η οικονομικη διζωνικη — που όρισε δυστυχως θεσηθρα από μερικους εργατικους ήγητες — φέρνει σαν πρόσχημα την οικονομικη κατά-

σταση και το εθνικό πρόβλημα για να διατηρηση τα χαμηλά μεροκάματα. Σκοπος τους ειναι μόνο να θιάζουν όσο το δυνατό περισσοτερα κέρδη. Αυτοι δεν ενδιαφέρονται για το εθνικό πρόβλημα εφ' όσον τα κέρδη από τους κόπους μας γεμίζουν τον λογαριασμό τους στις τράπεζες.

Για την οικονομικη κατάσταση δεν αυθύνεται η εργατικη τάξη και δεν στέκει σε καμια λογικη να της ζητηθη να πληρώσει τα σπασμένα ε-

Νομίζω εννεο γεαλιμος να πουν εντάξει κύριοι να γίνει δεξωνικη γιατί η Τουρκια εν πω ισχυρη. Ναι μὲν εν ήμπορούμε να κάμουμε κατι τωρα αλλά να άντεξουμε ωςτι νάχτει μια μερα που να μπορούμε να τους δικαζουμε να πιέσουμε την γη μας πίσω.

Χωρίς να αγωνιστομε εμεις οι ίδιοι εν μās άνοει κανένας. Πρέτει ούλλοι, πρόσφυγες και μη να αμείουμε τζιαι να φωνάζουμε. Πρέτει να βουεις στους δρόμους, να κάμεις απεργια, για να βρής το δικαιο σου, άδελφίη να πάεις στο σπίτι σου.

Εδουλέβικες προηγουμένως τζιαι έπαινεσε 30 λίρες την εβδομάδα. Τωρα πιάνεσ 9-10 τζιαι βουεις τζιαι το φόβο αν κάμεις κατι να σε δικαζω, τζιαι να πιέση άλλον. Πρέτει οι εργατες τζιαι οι πρόσφυγες να εννοθούν τζιαι μη να αγωνιστούν για να άνοιουν δουλειές τζιαι να αυξηθούν τα μεροκάματα.

Μ. Π. ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ ΕΡΓΑΤΗΣ

Η διζωνικη ειναι εναντια στα συμφέροντα της εργατικης τάξης. Κάνεται η φωνική ειναι παρη μεταξυ του Έλληνα τζιαι του Τούρκου εργάτη. Βέβαια ειναι κακο αυτό γιατί άνοει χειτε μεγαλύτερη διαμετέλλεση. Τζιαι πωά καταπιεστικες τζιαι περνει καπιταλιστες. Ένω εν άπαρχει διαφή εν ειναι το ίδιο. Ένωμὲν η τάξη ειναι πω δυνατη.

Η πολιτικη που ακολουθα η Κυπριακη άρχουσα τάξη μας οδηγα προς την διζωνικη. Παράλληλα η εσωτερικη της πολιτικη ειναι καθαρά άντεργατικη και σκοπευει εκτός από την καθημερινη άπομύζηση του ιδρώτα του Κυπριακού λαου και στο χάσιμο κάθε αγωνιστικότητάς του έτσι που να δεχτει λύσεις ενάντια στα συμφέροντά του.

«Ούλλο το βάρος έπαισε στους νόμους της εργατικης τάξης. Η άλογαγια λία έπαισε. Η μάλλον εκήκε πιο ισχυρη».

Δυο χρονια τωρα η ανεργια διατηρείται σε επίπεδα που λίγες φορές γνώρισε η εργατια της Κύπρου. Κάθε ένας στους τρεις εργατες ειναι άνεργος η υποαπαχολείται. Οι μισθοι διατηρούνται

Η πολιτικη που ακολουθα τωρα η κυβέρηση πάνω στο θέμα των μισθων δεν ειναι η σωστή. Έτσι δυο χρονια τωρα που εν έκαμε καλλά πράματα για να βοηθήσει τους πρόσφυγες τζιαι ούλλον τον κόσμο να δουλίγει. Πιστεύω ότι πρέτει να πιέσουμε την κυβέρηση να πάρει μετρα ενάντια στην ανεργια».

«Χωρίς να αγωνιστομε εμεις οι ίδιοι εν μās άνοει κανένας, πρέτει εμεις οι ίδιοι πρόσφυγες και μη πρόσφυγες, να εϊμαστε ούλλοι εναν, να αμείουμε ούλλοι τζιαι να φωνάζουμε, με διαδηλώσεις η διειδήσεις μισον μπορούμε κύριοι, εννε ζωη τούτη, θέλομε να άνοιξουν δουλειές να ζήσουμε να γινουν κρατικοποιήσεις. Αν δεν σε κάμει εννα πωσαι πρόσφυγες που καρτεράς να ζήσεις νόνα μεροκάματο εννα κάμει τζιαι εινους που εν μέστα παλάμια».

σε επίπεδα που δεν καλύπτουν ούτε τις βασικές ανάγκες για επιβίωση των εργατων.

Η πολιτικη αυτή εντάσσεται στα πλαίσια της γενικότερης πολιτικης που ακολουθείται στο εθνικό θέμα.

Ο ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΑΓΩΝΑΣ

Η οικονομικη διζωνικη που θρισκεται σήμερα στην εξουσία δεν έχει την δυνατότητα να ήγηθη απελευθερωτικού αγώνα. Ειναι θεμένη με το ιμπεριαλιστικό κεφαλαιο και τα οικονομικά της συμφέροντα της επιβάλλουν να δεχτει μια οποιαδήποτε λύση.

«Οι εργατες έχουν συνείδηση των συμφερότων τους, δεν ειναι τα ίδια με τα συμφέροντα της αστικης τάξης. Νομίζω ότι αυτή τη στιγμή αν γινουν εκλογές, που πρέτει να γινουν ένας εργατης εννα σκεφτεί πάρα πολλά να δώσει το ψήφο του σε ένα κόμμα που ήγηται κάποιος Σαββίδης, Κληρίδης, Παπαδόπουλος».

Τα συμφέροντα όμως του εργαζόμενου λαου επιβάλλουν μια Κύπρο ενιαια και ελεύθερη από τον ιμπεριαλισμο.

Τα συμφέροντα της οικονομικης διζωνικης εξυπηρετούνται από τη διζωνικη. Τα συμφέροντα των εργαζομένων κτυπιούνται ανεπανόρθωτα με την διζωνικη.

Ο μόνος τρόπος για να εξασφαλιστούν τα συμφέροντα των εργαζομένων ειναι ο δικός τους αγωνας για μια Κύπρο ελεύθερη από τον ιμπεριαλισμο και την οικονομικη καταπίεση της ντόπιας κεφαλοκρατικης τάξης.

«Χωρίς να αγωνιστομε εμεις οι ίδιοι εν μās άνοει κανένας, πρέτει εμεις οι ίδιοι πρόσφυγες και μη πρόσφυγες, να εϊμαστε ούλλοι εναν, να αμείουμε ούλλοι τζιαι να φωνάζουμε, με διαδηλώσεις η διειδήσεις μισον μπορούμε κύριοι, εννε ζωη τούτη, θέλομε να άνοιξουν δουλειές να ζήσουμε να γινουν κρατικοποιήσεις. Αν δεν σε κάμει εννα πωσαι πρόσφυγες που καρτεράς να ζήσεις νόνα μεροκάματο εννα κάμει τζιαι εινους που εν μέστα παλάμια».

Η εσωτερικη όμως πολιτική που ακολουθείται σκοπό έχει να κάμψη την διάθεση των εργαζομένων για αγώνα. Διατηρούν την ανεργια και τα χαμηλά μεροκάματα για να σπρώχνουν την εργατικη τάξη προς το ξενιτεμο και την ήττοπείθεια. Η οικονομικη διζωνικη — που όρισε δυστυχως θεσηθρα από μερικους εργατικους ήγητες — φέρνει σαν πρόσχημα την οικονομικη κατά-

Η ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

Σε παρασπόμενα σημειώματα εξηγήσαμε την ανάπτυξη του καπιταλισμού και τον τρόπο με τον οποίο διαδέχτηκε το

καπιταλισμού και συγκεκριμένα στο μονοπωλιακό καπιταλισμό τεράστιες πηγές του πλούτου ξοδεύονται σε μη παραγωγικά έργα όπως είναι η διαφήμιση.

Η σύμπτωση της αλλαγής των περιστάσεων και της ανθρώπινης δραστηριότητας ή αυτοαλλαγής δεν μπορεί να συλληφθεί και να νοηθεί λογικά παρά σαν επαναστατική πράξη.

KARL MARX

παλιό κοινωνικό σύστημα της φεουδαρχίας. Όταν πια οι σχέσεις παραγωγής οι φεουδαρχικές αποτελούσαν εμπόδιο στις παραγωγικές δυνάμεις ή φεουδαρχία εξαλείφτηκε με τις διάφορες αστικές επαναστάσεις σε διάφορες χώρες της Ευρώπης. Η αστική τάξη διαδέχτηκε την παλιή άρχουσα τάξη των φεουδαρχών εύγενων και επέβαλε στον κόσμο τη δική της τάξη πραγμάτων.

Έτσι, ολόκληρος ο κόσμος άρχισε, με την εμφάνιση της αστικής κυριαρχίας, να ενώνεται σε μία παγκόσμια αγορά, ενώ οι μεγάλες βιομηχανίες, άρχισαν να κάνουν χρήση της νέας τεχνολογίας, να επιβάλλουν την πειθαρχία και τον καταμερισμό δουλειάς μέσα στα εργοστάσια.

Με την εμφάνιση όμως του καπιταλισμού δημιουργήθηκαν νέες αντιθέσεις μέσα στο σύστημα παραγωγής. Οι καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής έρχονταν πάλι σε σύγκρουση με τις παραγωγικές δυνάμεις, και οι πρώτες αποτελούσαν εμπόδιο για τις δεύτερες. Η άναρχία στην παραγωγή, όπως επιβάλλεται από τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής δημιουργεί ένα σύστημα ασταθές. Η τεχνολογική πρόοδος δεν μπορεί να μπει στη διάθεση της ανθρωπότητας και να χρησιμοποιηθεί στο έπακρο παρά μόνο στο βαθμό που το κίνητρο του κέρδους επιτρέπει.

Η ΤΑΞΙΚΗ ΠΑΛΗ

Αυτή η αντίφαση μεταξύ των σχέσεων παραγωγής και παραγωγικών δυνάμεων φαίνεται μέσα στην καπιταλιστική κοινωνία στην ταξική πάλη μεταξύ κεφαλαιοκρατών, που αντιπροσωπεύουν τη διατήρηση των καθιερωμένων σχέσεων παραγωγής (κυρίως των περιουσιακών σχέσεων) και της εργατικής τάξης που αντιπροσωπεύει την ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων.

Στο καπιταλιστικό σύστημα ο εργάτης υφίσταται εκμετάλλευση. Ο εργάτης παράγει περισσότερη αξία από αυτή που του πληρώνει ο κεφαλαιοκράτης. Η διαφορά ανάμεσα στα αυτά τα δύο μεγέθη, το ήμερομισθίο και την αξία που παράγει ο εργάτης ονομάζεται υπεραξία και την ιδιοποιείται ο εργοδότης.

Η τοποθέτηση των διαφόρων ατόμων στη διαδικασία της παραγωγής καθορίζει την τάξη μέσα στην οποία ανήκουν. Η σχέση των διαφόρων τάξεων με τα μέσα παραγωγής καθορίζει τα συμφέροντά τους. Γι' αυτό αντικειμενικά τα συμφέροντά τους βρίσκονται σε σύγκρουση. Και η πιο σημαντική αντίφαση που οδηγεί σε συνεχή σύγκρουση είναι η αντίφαση ανάμεσα στους λίγους εκμεταλλευτές που έχουν στα χέρια τους τα μέσα παραγωγής και την πλειοψηφία των άχτημύων εργατών.

Τό κεφάλαιο αναγεννάται και μεγαλώνει με τη συνεχή εκμετάλλευση των εργατών.

Η ΡΕΦΟΡΜΙΣΤΙΚΗ ΑΥΤΑΠΑΤΗ

Ακριβώς επειδή υπάρχει αυτή η αντικειμενική αντίφαση ανάμεσα στις δυο βασικές τάξεις, η αστική δημοκρατία βασίζεται και στην ανάγκη και πάντοτε πάνω στην οικονομική ανισότητα και την εκμετάλλευση. Διατηρώντας το παρόν σύστημα δεν υπάρχει η ελπίδα ότι η εκμετάλλευση θα εξαλειφθεί με σταδιακές μεταρρυθμίσεις. Η τάξη εκείνη που υφίσταται την εκμετάλλευση θα πρέπει ή ίδια να απελευθερώσει τον εαυτό της, αφού ανατρέψει την αστική κυριαρχία.

Η ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η τάξη που έχει σαν ύμνο το συμφέρο την ανατροπή της αστικής κοινωνίας είναι η εργατική τάξη. Με την ανάπτυξη του καπιταλισμού και την συγκέντρωση των μέσων παραγωγής στα χέρια ολίγων και πού μικρού αριθμού ατόμων, η ταξική δομή της κοινωνίας υφίσταται συνεχώς βολύση και πού μεγάλη πόλωση, πού θα οδηγήσει στην επανάσταση, στο ξεπήδημα των εργαζομένων μαζών ενάντια στους εκμεταλλευτές τους και στο κράτος πού κατασκευάσαν για να εξυπηρετεί τα συμφέροντά τους.

Τα πού πάνω, πιθανόν να δίδουν μία μηχανιστική αντίληψη των πραγμάτων. Η αντικειμενική αντίφαση ανάμεσα στις σχέσεις παραγωγής και στις παραγωγικές δυνάμεις δεν είναι αρκετή για να οδηγήσει στην επανάσταση και πολύ περισσότερο να προεξέφλησει την επιτυχία της. Ένας άλλος αναγκαίος όρος είναι ο λεγόμενος υποκειμενικός παράγοντας. Μ' αυτό έννοούμε βασικά την απόκτηση ταξικής συνείδησης από τους εργάτες, την αντίληψη δηλαδή ότι ανήκουν σε μία τάξη πού γίνεται συνεχώς αντικείμενο εκμετάλλευσης, πού τα συμφέροντά της, δεν συμβιβάζονται με τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Πέρα απ' αυτό χρειάζεται η συνειδητοποίηση ότι η εργατική τάξη, με τις συμμαχίες της, είναι ο φορέας εκείνος πού θα ανατρέψει την κυριαρχία της αστικής τάξης και θα οικοδομήσει το σοσιαλισμό.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Για τη συνειδητοποίηση της εργατικής τάξης μπορεί να βοηθήσει το κόμμα. Βέβαια αυτό δεν σημαίνει ότι οι εργάτες χρειάζονται να τους επιβληθεί ή αναγκαία συνείδηση από τα έξω. Όμως το κόμμα μπορεί να βοηθήσει στο ξεκαθάρισμα μακροπρόθεσμων στόχων και να διευκολύνει τη συνειδητοποίηση των πλατειών μαζών.

Πάνω απ' όλα το κόμμα χρειάζεται για την διαγραφή της χουντικής και στρατιωτικής του άγωνα, για το συντονισμό γενικά της επαναστατικής πάλης.

Δεν πρέπει όμως να ξεχνιέται ότι ενώ ή οργάνωση είναι αναγκαία, το κόμμα δεν πρέπει ποτέ να παύει να είναι δημοκρατικό στη λήψη των απο-

και τα εργατικά συμβούλια είναι εκείνα πού πρέπει να αποτελούν τα κέντρα λήψης αποφάσεων σε μία πραγματική σοσιαλιστική κοινωνία.

φάσεων του. Μά πέρα απ' αυτό με την ανατροπή της αστικής τάξης, ή εξουσία ανήκει πλήρως στα συλλογικά όργανα των εργατών, τα εργατικά συμβούλια. Τα εργατικά συμβούλια είναι εκείνα πού θα διεξάγουν την επανάσταση, με το συντονισμό του κόμματος.

Μ' αυτό τον τρόπο είναι πού ο εργάτης αποχτά έλεγχο πάνω στα μέσα παραγωγής και την ίδια τη δουλειά του. Έτσι πραγματοποιείται ή οικονομική δημοκρατία, ή δημοκρατία πού λείπει από την αστική κοινωνία.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΔΕΝ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΡΗΓΑ

Τό Κεντρικό Συμβούλιο της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ, μεταφέρει στο Πανελλαδικό Συνέδριο της Π.Ο.Ν. Ρήγας Φεραίου, θερμούς αγωνιστικούς χαιρετισμούς με την δεβαιότητα ότι οι απόψεις και τα αποτελέσματα του Συνεδρίου θα ενισχύσουν τον άγωνα της Ελληνικής Νεολαίας και του λαϊκού κινήματος για λευτεριά ανεξαρτησία και σοσιαλισμό.

Η μάχη για την λευτεριά και την σωτηρία της Κύπρου δίνεται και στην Ελλάδα. Η ενεργός αγωνιστική συμπαράσταση του Ελληνικού λαϊκού κινήματος και ιδιαίτερα των πρωτοπόρων δυνάμεων της Νεολαίας είναι παράγοντας αποφασιστικής σημασίας στην πορεία και εξέλιξη του άγωνα του λαού μας (Ελλήνων και Τούρκων) για μία Κύπρο πραγματικά ανεξάρτητη, ένιαία, δημοκρατική, δίχως ξένους στρατούς και βάσεις.

Ο Βορειοαμερικάνικος ιμπεριαλισμός και οι πληρεξούσιοί του στην Κύπρο, την Ελλάδα και την Τουρκία

διάζονται να ξεπερδέψουν μία και καλή με την Κύπρο για να την μετατρέψουν στο δυνατό γρηγορότερα σε έπιδρομικό αεροπλανοφόρο της Νατοϊκής συμμαχίας. Γι' αυτό τον προπαθούν με μυστικές συμφωνίες και εξοπλισμούς να εκδιώξουν τους λαούς μας σε συμβιβασμούς και υποχωρήσεις. Όμως ούτε ο λαός της Κύπρου ούτε της Ελλάδας ούτε της Τουρκίας θα επιτρέψουν στον ιμπεριαλισμό και τους πληρεξούσιους τους να πραγματοποιήσουν τα βρώμικα σχέδιά τους.

Δεν υπάρχει ήττα για τους λαούς πού αγωνίζονται για λευτεριά.

- ΖΗΤΩ ΤΟ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ.
- ΕΞΩ Η ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑΤΟ.
- ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΒΟΡΕΙΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ.
- ΚΥΠΡΟΣ ΛΕΥΤΕΡΗ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ.
- ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΔΙΣΩΝΙΚΗ.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΓΑΛΛΙΑΣ ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ

Πήραμε και δημοσιεύουμε με ευχαρίστηση το πιο κάτω ψήφισμα του Συνδέσμου Κυπρίων Φοιτητών Γαλλίας. Η γενική συνέλευση των αντιπροσώπων του Συνδέσμου Κυπρίων Φοιτητών Γαλλίας ή οποία συνήλθε στην Λυών στις 21 Μάρτη 1976 και στην οποία πήραν μέρος οι αντιπρόσωποι όλων των τοπικών κυπριακών φοιτητικών συλλόγων Γαλλίας, αφού εξέτασε την νέα φάση από την οποία περνά σήμερα το κυπριακό πρόβλημα, ενέκρινε

το ακόλουθο ψήφισμα: Για άλλη μια φορά, το κυπριακό πρόβλημα κλείστηκε στα Νατοϊκά πλαίσια, όπως αποδείχτηκε με την διαδικασία των συνομιλιών της Βιέννης, και επιδιώκεται ο σφραγισμός των δικαιωμάτων του Κυπριακού λαού. Η κυβέρνηση Καραμανλή αποδέχεται τις αμερικάνικες υποδείξεις και συμφωνεί μαζί με την τουρκική κυβέρνηση για συνομιλίες που παραγνωρίζουν τις αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών και τα δι-

καιώματα του κυπριακού λαού. Στην Κύπρο την ίδια υπάρχουν δυνάμεις (ή ξενόδουλη άστική τάξη) που συσπειρώνονται γύρω από τον Κληρίδη για επιβολή λύσης διζωνικής δημοκρατίας ενόψει Κυπριακή κυβέρνηση συμβιβάζεται και το εθνικό συμβούλιο δεν αντιδρά σ' αυτή την πολιτική ξεπουλήματος του τόπου μας. Για άλλη μια φορά οι Κύπριοι φοιτητές Γαλλίας απορρίπτουν με αγανάκτηση κάθε λύση διχοτόμησης ή δημοκρατίας (διζωνικής ή πολυπεριφερειακής) και κάθε προσπάθεια διχωρισμού Ελλήνων και Τούρκων της Κύπρου. Παράλληλα ζητούν να ληφθούν μέτρα για την ανατροπή του σημερινού επικίνδυνου στάτους - κόν. Αξίζουν μια ανεξάρτητη πολιτική γραμμή πλευσης πάνω στο κυπριακό, μακριά από τις μηχανοραφίες του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και των οργάνων του της ατλαντικής συμμαχίας.

'Επιστολή στην Σοσ. 'Εκφραση ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Είναι ήδη γνωστόν ότι η μαθητική νεολαία της Κύπρου όχι μόνον ενδιαφέρεται άπλω για την πολιτική, αλλά λαμβάνει μέρος μαχητικά σε αντιιμπεριαλιστικές εκδηλώσεις και γενικά αγωνίζεται όσο μπορεί για την ελευθερία της Κύπρου από κάθε φασιστική και ιμπεριαλιστική επίθεση. Αύτην λοιπόν την νεολαία προσπαθούν να τρομοκρατήσουν τα όργανα του νόμου, οι αστυνομικοί. Τελευταίως, (μετά τις μαχητικές αντιιμπεριαλιστικές διαδηλώσεις) αστυνομικοί, έκτελώντας διαταγές ανωτέρων τους πραξικοπηματιών αξιωματικών που καμιά θέση δεν έχουν στο αστυνομικό σώμα Κύπρου μπήκαν σε σχολικούς χώρους και ζητούσαν

από τους μαθητές να τους δοθούν τα ονόματα των συμμαθητών — μελών της ΕΔΕΝ. Τι ήθελαν από τους αγωνιστές του λαού οι άνθρωποι αυτοί; Γιατί προσπάθησαν και προσπαθούν να μάθουν τα ονόματα μελών μιας νόμιμης αγωνιστικής οργάνωσης, είτε μπαίνοντας μέσα σε σχολικούς χώρους είτε επισκεπτόμενοι μέλη της ΕΔΕΝ στα σπίτια τους; Μήπως προσπάθειά τους είναι να τρομοκρατήσουν τον μαθητικό κόσμο, να τον κρατήσουν μακριά από κάθε πολιτική κίνηση, να τον εκμεταλλεύονται πιο εύκολα αυτοί και οι ξενοκίνητοι άρχηγοί τους;

T.A. μαθητής

Η ΞΕΝΗ ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Η φοίτηση σε μια ξένη χώρα αποτελεί μεταφορά της ανώτερης μόρφωσης αυτής της χώρας στη δική μας χώρα. Η φοίτηση αυτή είναι μια εισαγωγή μόρφωσης και οι πανεπιστημιακές χώρες παρέχουν αυτή τη μόρφωση με αντάλλαγμα σημαντικά οικονομικά όφελγη. Αυτή η μόρφωση θα συντείνει στην βελτίωση ανάπτυξη του τόπου μας.

Πληρώνουμε γι' αυτή τη μόρφωση και έτσι η μόρφωση αυτή πρέπει να επιστρέψει στην Κύπρο. Δεν νοείται η μόρφωση αυτή να εκμεταλλεύεται από ξένες χώρες. Δεν πρέπει οι νέοι επιστήμονες μας που μπορούν να απασχοληθούν στην Κύπρο, να αναζητούν εργασία στο εξωτερικό. Και η κυβέρνηση, πρέπει να φροντίσει για την απασχόληση όλων των νέων επιστημόνων, γιατί οι τελευταίοι, μη βρίσκοντας εργασία, φεύγουν για το εξωτερικό. Έτσι γίνεται μια σημαντική οικονομική και μορφωτική σπατάλη. Τις εύθυνες γι' αυτό τις φέρει το κοινωνικό μας σύστημα. Παρουσιάζεται όμως, ακόμα ένας φορέας ευθυνών: Τα ξένα σχολεία.

Τα ξένα σχολεία π.χ. ή 'Αγγλική Σχολή, ή 'Αμερικανική 'Ακαδημία κ.α. έχουν το συγκεκριμένο στόχο της προβολής του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας τους, και πιά γενικά την ίδια τους τη χώρα. Όταν αποφοιτήσουν οι μαθητές απ' αυτά τα σχολεία, θα φοιτήσουν στις χώρες που τα σχολεία τους προβάλλουν. Παράλληλα μ' αυτό καλλιεργείται και μια ξενοφιλία. Οι σκοποί είναι καθαρά οικονομικοί. Η ξενοφιλία θα συντείνει στην αγορά και προτίμηση προϊόντων μιας συγκεκριμένης χώρας, έχοντας έμμεσο αποτέλεσμα την αύξηση των εξαγωγών αυτής της χώρας. 'Εξ άλλου ένας νέος επιστήμονας, που αποφοιτήσει σε μια ξένη χώρα, έχει διδαχτεί και αποκλειστικότητα τα μηχανήματα αυτής της χώρας. Όταν

θα εργαστεί θα εισάξει αυτά τα μηχανήματα γιατί απλούστατα αυτά ξέρει να χειρίζεται. 'Αρα επωφελοούνται — και πολύ μάλιστα — οι ξένες χώρες που μας κάνουν την «χάρη» να μας παρέχουν την ανώτερη μόρφωση τους. Επίσης δεν χρειάζεται καν να αναφερθούν τα διδάκτρα, και τ' άλλα έξοδα για τη φοίτηση. Το φαινόμενο αυτό είναι μια άλλη μορφή του ιμπεριαλισμού, που σκοπό έχει να συντείνει στην οικονομική εξάρτηση των υποαναπτύχτων χωρών από τις βιομηχανικά ανεπτυγμένες χώρες.

Το πρόβλημα δεν περιορίζεται ως εδώ. Στους καλύτερους μαθητές των ξένων σχολείων, προσφέρονται υποτροφίες, και αργότερα εργασία σ' αυτές τις χώρες. Είναι φιλανθρωπικά τα κίνητρα; Ασφαλώς όχι. Οι ξένες χώρες, μας δίνουν μόρφωση, παίρνουμε το αντίτιμο, και παράλληλα, χρησιμοποιούν, την καλύτερη ποιότητα αυτής της μόρφωσης για τη δική τους πρόοδο.

Εξ άλλου σε πολλές περιπτώσεις, η ξενοφιλία που καλλιεργείται φτάνει σε απίστευτα επίπεδα. Η τυφλή εμπιστοσύνη από μεγάλο μέρος του λαού στα ξένα προϊόντα δεν είναι τυχαίο γεγονός. Για παράδειγμα ή ζήτηση αγγλικών δίσκων από τη νεολαία ίσως να ξεπερνά την ζήτηση ελληνικών. Πού οφείλεται αυτό;

Δεν προσπαθούμε ν' αποκρύψουμε τα θετικά στοιχεία που προσφέρουν τα ξένα σχολεία. Η ανώτερη σε ποιότητα εκπαίδευσή τους και το εκπαιδευτικό τους σύστημα έχουν να μας διδάξουν πάρα πολλά. Όπως και να το κάνουμε, ή εισαγωγή μόρφωσης από το εξωτερικό είναι αναγκαία, έφ' όσον δεν υπάρχει πανεπιστήμιο στην Κύπρο. Είναι ανάγκη όμως να συνειδητοποιήσουμε, το ιμπεριαλιστικό και εκμεταλλευτικό ρόλο αυτών των σχολείων.

Όπως και άλλοτε διακηρύξαν πιστεύουν πως με ειρηνικά μέσα ο ιμπεριαλισμός δεν πρόκειται να υποχωρήσει. Η πείρα από τους αγώνες άλλων λαών μας διδάσκει πως ένας μονάχα δρόμος μας, μένει, αυτός της ενοπλης λαϊκής πάλης. Γι' αυτό είναι ανάγκη ο λαός μας να προετοιμαστεί για ένα μακροχρόνιο αγώνα που θα περνά αναγκαστικά μέσα από την επίτευξη μιας αντιιμπεριαλιστικής ενότητας Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Είναι βασική προϋπόθεση της επιτυχίας του αγώνα μας, ή συνειδητοποίηση του γεγονότος πως ζουν κι αυτοί κάτω από την ίδια ιμπεριαλιστική καταπίεση και εκμετάλλευση. Κοινός εχθρός μας ο ιμπεριαλισμός και ή ντόπια κεφαλαιοκρατική τάξη που βρίσκεται στην υπηρεσία του, ανεξάρτητα αν αποτελείται από 'Ελληνες ή από Τούρκους.

Αξιώνουμε την άμεση λήψη μέτρων ανακούφισης του προσφυγικού κόσμου, των εργατών και των αγροτών ως και των κατάλληλων οικονομικών μέτρων για την διεξαγωγή ενός μακροχρόνιου αγώνα, συμπεριλαμβανομένης και της εθνικοποίησης ορισμένων τομέων της κυπριακής οικονομίας προς όφελος των λαϊκών στρωμάτων. Σαν Κύπριοι φοιτητές, σαν αναπόσπαστο κομμάτι της κυπριακής νεολαίας, διακηρύσσουμε πως θα αγωνιστούμε για μια Κύπρο ενιαία, ανεξάρτητη, δημοκρατική και αποστρατιοκρατημένη, με το δικαίωμα του λαού μας για αυτοδιάθεση και κοινωνική απελευθέρωση.

Ζήτω ο αντιιμπεριαλιστικός αγώνας του Κυπριακού λαού.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

Η αμερικανοτουρκική συμφωνία για παραχώρηση βοήθειας στην Τουρκία ξεσήκωσε θύελλα στην Κύπρο. Για μέρες ολόκληρες ή αστυνομία εκπαίδευόταν για ν' αντιμετωπίσει τους διαδηλωτές. Αγόρασε μάλιστα και ρόπαλα, μάσκες και άσπίδες ('Αμερικανικής προελεύσεως), για να τηρήσει το νόμο και τη τάξη. Στο τέλος συνέλαβε και αρκετούς διαδηλωτές... 'Ετσι πήρε τα συγχαρητήρια της αμερικανικής πρεσβείας.

Ένας από τους συλληφθέντες έτυχε να είναι αστυνομικός. Κάθαρση φωνάζει ο άστικός τύπος...

Νά μια κάθαρση «καθώς πρέπει» για μερικούς. 'Οχι να φωνάζουμε για κάθαρση των χουρκιών, που στο κάτω - κάτω τι έκαναν οι άνθρωποι; 'Ενα πραξικόπημα έκαναν. Τώρα, αν καταλήφθηκε και ή μισή Κύπρος, αυτό είναι λεπτομέρεια. 'Οχι όμως και διαδήλωση έξω από την πρεσβεία του 'Ελεύθερου Κόσμου. Απαράδεκτα πράγματα...

'Αλλά ή ιστορία δεν σταματά ως εδώ. 'Επακολούθησε και ελληνοαμερικανική συμφωνία και ο Κιρσιγκερ υποσχέθηκε όπλα και στην 'Ελλάδα. 'Ο Καραμανλής πρότεινε και σύμφωνο μη επίθεσης στην Τουρκία.

Βέβαια αυτή τη φορά δεν έγιναν διαδηλώσεις. Βλέπετε μεσολάβησαν οι γιορτές του Πάσχα κι' όλοι πήγαμε να τσουγκρίσουμε αύγα και να φάμε φλαουίνες... 'Εξ άλλου το Πάσχα είναι ή μέρα της 'Αγάπης και της Ειρήνης. Νομίζω ότι μέσα στα πλαίσια τούτα μπαίνει και ή πρόταση Καραμανλή για σύμφωνο μη επίθεσης. Λένε ότι το εύνοει και ο Κίσιγκερ ο ειρηνοποιός...

Σύντομα μάλιστα θα προωθήσει την ειρήνη και στην Κύπρο. Και μες μόλις που έτοιμαζόμασταν να εξαγγείλουμε το μακροχρόνιο. 'Υστερα από τις ενδοκυπριακές, τις αμερικανοτουρκικές και αμερικανοελληνικές συμφωνίες έχουμε τώρα και το Σύμφωνο μη επίθεσεως. Θ' αρχίσει άραγε πάλι ο ίδιος κύκλος;

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΜΕΛΩΝ ΕΔΕΚ

Λευτεριά, φωνή, δουλειά απαιτεί η προσφυγιά.

Έργατες, Άγρότες, προσφυγιά θα φέρουν λευτεριά.

Στις 2 του Μάη γίνεται στη Λάρνακα η συνδιάσκεψη προσφύγων μελών του σοσιαλιστικού κόμματος ΕΔΕΚ.

Το προσφυγικό πρόβλημα δημιουργήθηκε γιατί ο ιμπεριαλισμός και τα πληρεξούσια όργανά του, Έλληνική χούντα και άρχουσα τάξη στην Τουρκία, ΕΟΚΑ Β', ΤΜΤ θέλοντας να μετατρέψουν την Κύπρο σε Νατοϊκό έρμητήριο ενάντια στον Άραβικό κόσμο έπετέθησαν και κατέλαβαν το μισό νησί μας. Η εισβολή βίαια και δολοφονική με την τρομοκρατία και τον εξαναγκασμό δημιούργησε το προσφυγικό πρόβλημα. Οι περισσότεροι από 200.000 πρόσφυγες εγκαταλείψαν τα σπίτια τους με τη

βία αλλά και με την ήττοπαθή και ύποταχτική πολι-

τική της τότε μεταπραξικοπηματικής κυβέρνησης.

Σήμερα οι πρόσφυγες αντιμετωπίζουν πολλαπλά προ-

βλήματα. Δέν έχουν σήμερα την απαιτούμενη οργανική ένότητα. Οι οργανωμένοι φορείς τους δέν έχουν ακόμα πετύχει σ' αυτή την κατεύθυνση. Επίσης μεταξύ των διαφόρων φορέων επικρατεί ακόμα πνεύμα τοπικιστικό, που εμποδίζει την ένότητα δράσης.

Συναφές είναι το πρόβλημα της ανεργίας και υποαπασχόλησης που φτάνει σε επίπεδα απαράδεχτα. Επίσης η οικονομική ανισότητα και η φτώχεια που θα πρέπει να αντιμετωπισθούν και να λυθούν με ριζικό τρόπο.

Η Παγκύπρια Συνδιάσκεψη Προσφύγων, μελών της ΕΔΕΚ θα εξετάσει όλα αυτά τα προβλήματα, με σκοπό τον αγώνα για την σύντομη επίλυσή τους. Θα αποτελέσει σταθμό για την οργάνωση των προσφύγων μέσα στα πλαίσια ενός γενήσιου λαϊκού κινήματος που θ' αγωνιστεί μέχρι το τέλος για πλήρη ανεξαρτησία της Κύπρου, και για τη δημιουργία μιας κοινωνίας χωρίς τάξεις και ανισότητα. Εκείνο όμως που προέχει είναι ο σημαντικός ρόλος που θα πρέπει να παίξει ο προσφυγικός κόσμος στην τωρινή αντιιμπεριαλιστική πάλη για την απελευθέρωση της Κύπρου και την επιστροφή όλων των προσφύγων στα σπίτια τους.

μπρος για ένα συνέδριο αγώνα

ΕΡΓΑΤΕΣ ΑΓΡΟΤΕΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

θα φέρουν λευτεριά

Αρα η βίαιη εκκένωση των κατεχομένων περιοχών από τον Έλληνικό πληθυσμό είναι το πρώτο χαρακτηριστικό γνώρισμα του προσφυγικού προβλήματος. Από αυτό ογαίνει άβιαστα το συμπέρασμα ότι η κύρια, η πρωτεύουσα πλευρά του προσφυγικού είναι η επιστροφή όλων ανεξαιρέτα των προσφύγων στα σπίτια τους. Και η επιστροφή των προσφύγων κάτω απ' αυτά τα δεσμεύματα δέν είναι δυνατό να γίνει μόνο με ειρηνικά μέσα, μόνο με συνομιλίες ή διπλωματικά μέσα. Η επιστροφή των προσφύγων θα πραγματοποιηθεί, αφού απελευθερώσουμε πρώτα τα σπίτια μας που έχουν βίαια κατακτηθεί. Η απελευθέρωση απαιτεί αγώνα.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό του προσφυγικού προβλήματος, είναι ο μαζικός του χαρακτήρας. 200 χιλιάδες πρόσφυγες σημαίνει πάνω από το 1/3 του πληθυσμού της Κύπρου. Τοδο σημαίνει πως ο προσφυγικός κόσμος μπορεί και πρέπει ν' αποτελέσει την πρωτοπορεία, τη ραχοκοκαλιά του λαϊκού κινήματος για την απελευθέρωση της Κύπρου.

Το μέγεθος του προβλήματος και ο μαζικός χαρακτήρας του προσφυγικού καθορίζει την μορφή οργάνωσης του κινήματος. Οργανωτικός στόχος πρέπει να είναι η δημιουργία ενός μαζικού, καλά οργανωμένου, μαχητικού και ζωντανού προσφυγικού κινήματος παράλληλα αλλά και σαν μέρος του γενικότερου λαϊκού κινήματος της εργατικής και αγροτικής τάξης.

Η επιτυχία αυτού του στόχου θα σημαίνει τη συντριβή της πολιτικής, της υποχώρησης και της ήττοπάθειας που εκφράζεται με την αποδοχή της διζωνικής και της διχοτόμησης. Θα σημαίνει την έναρξη ενός δυναμικού συνεπώς, αντιιμπεριαλιστικού αγώνα, για μιιά Κύπρο λευτερη, μακριά από ξένες εξαρτήσεις και ξένες βάσεις.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΔΕΝ

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

4Η ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Στις 9 Μαΐου και ώραν 9.30 γίνεται στη Λευκωσία η 4η επαρχιακή συνδιάσκεψη της σοσ. νεολαίας ΕΔΕΝ Λευκωσίας. Η συνδιάσκεψη θα γίνει στο Θέατρο Παπαδημητρή.

Στην συνδιάσκεψη θα κατατεθούν βασικά έγγραφα που θα αποτελέσουν πηγή συζήτησης και χάραξης του γενικότερου πλάνου δουλειάς. Τέτοια έγγραφα είναι η πολιτική εισήγηση του Γεν. Γραμματέα, η Οργανωτική εισήγηση του έπαρχ. όργαν. Γραμματέα, το Έργατικό έγγραφο του γραφ. Κοινωνικών προβλημάτων και η οικονομική εισήγηση του ταμιά της Επαρχιακής Επιτροπής. Σκοπός της συνδιάσκεψης είναι η ανάλυση και ο άπολογισμός της δουλειάς που έγινε από το 1ον Παγκύπριο συνέδριο μέχρι σήμερα. Θα επιχειρηθεί μιιά βαθειά ανάλυση και τομή του χαρακτήρα του αγώνα της σοσ. νεολαίας ΕΔΕΝ και θα τοποθετηθούν οι νέοι στόχοι που θα αποτελέσουν άφετηρία, νέων αγώνων για το μέλλον. Έργαζόμενοι και σπουδαστές γενικά όλοι οι καταπιεζόμενοι θα χαράξουν από κοινού την γραμμή του αντιιμπεριαλιστικού, αντιφασιστικού, αντικατοχικού, αντιδιζωνικού αγώνα που κτίζεται σήμερα. Γνωρίζομεν το πνεύμα του συμβιβασμού και της υποχώρησης που επικρατεί στα άνωτερα πολιτικά στρώματα.

Γνωρίζομεν επίσης και την λογική πάνω στην όποια στηρίζεται. Δέν υπολόγισαν όμως τα νοιάτα του Κυπριακού λαού. Έμεις είμαστε οι γνήσιοι προασπιστές των λαϊκών συμφερόντων, έμεις θα σταθούμε τροχοπέδη στα ιμπεριαλιστικά σχέδια. Το δικό μας αίμα είναι που θα γίνει ποταμός για να καταπνίξει τους εχθρούς της λευτεριάς και της κοινωνικής αλλαγής. Η δική μας τάξη, η εργατική και η πρωτοπόρα μας οργάνωση θα κρατήσουν το βάρος του αγώνα. Γι' αυτό άς συνεχίσουμε με πιο έντατικό ρυθμό οργάνωσης, με πιο μεθοδευμένο τρόπο δουλειάς για να καταφέρουμε την εθνικο - κοινωνική απελευθέρωση που πραγματικά θα σώση την πατρίδα μας.

Μπρος λοιπόν για μιιά συνδιάσκεψη που θα αποτελέσει σταθμό στην ιστορία της οργάνωσης και του κινήματος γενικά.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

αγοραζετε τη σοσιαλιστικη εκφραση

σοσιαλιστικη εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικό 24 φύλλα 1500 μιλς
 Έξωτερικό 24 φύλλα 2000 μιλς
 Τιμή φύλλου 50 μιλς.

Οί έπιταγές στο λογαριασμό 1762 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατείθεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.